

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 120—
 dol leta . . . 60—
 tretji leta . . . 30—
 za mesec . . . 10—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 140—
 dol leta . . . 70—
 tretji leta . . . 35—
 za mesec . . . 12—

JUGOSLAVIJA

Na pismene naročbe brez
 pošiljat e denarja se ne
 moremo ozirati.

Novi naročniki naj pošiljajo
 naročnino po nakaznici.

Oglasni se zaračunajo po
 porabljenem prostoru in sicer
 1 mm visok ter 55 mm
 širok prostor za enkrat 1 K
 za večkrat popust.

Uredništvo je v Ljubljani, Franciškanska ulica šte. 61.
 Telefon šte. 360. — Upravištvo je na Marijinem trgu
 šte. 8. Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 60 vin.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgo-
 vor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. —
 Rokopisi se ne vračajo.

Odklonitev kompromisa glede Reke. Uveljavljanje londonskega pakta.

LDU Pariz, 20. Agence Havas
 javlja: Kakor poroča »Times«, je
 jugoslovanska delegacija sinoči pre-
 jela odgovor svoje vlade na italijanski
 predlog.

Beograd, 21. (Izvirno poročilo.)
 Vlada je poslala našim mirovnim dele-
 gacijam navodila za odgovor na zad-
 nji italijanski predlog v reškem
 vprašanju. Vlada stoji na stališču,
 da ne moremo glede Reke mešariti
 ali da moramo zato odkloniti vsa-
 ko rešitev, ki bi nam kratila pravi-
 ce do Reke. Naša delegacija bo
 vsled tega Nitšev kompromisni

predlog odklonila. Verjetno je, da
 bodo vsled naše odklonitve antantne
 države opustile vsako nadaljno so-
 sredovanje in dovolile Italiji, da uve-
 lavi in izvede londonski pakt. Ven-
 dar na le še dvomljivo, če si ho upa-
 la Italija izvesti svoj imperialistični
 načrt, ker mu bo Amerika slej ko
 prej nasprotovala.

LDU Pariz, 21. Agence Havas
 poroča: Rešitev ladanskega in re-
 škega vprašanja je pri vrhovnem
 svetu naletela na novo težkočo. Vr-
 hovni svet nastoja nato, da se po
 potrebi uveljavi londonska pogodba.

ZADRSKI ITALIJANŠI BESNIJO.

LDU Split, 20. Zadnje vesti iz
 Pariza so izzvale v Zadru med ita-
 lijanši velikansko razburjenje. V
 nedeljo so sklicali shod, kjer so ho-
 teli protestirati proti razsodbam
 mirovne konference. Toda italijan-
 sko poveljstvo le shod prepoveda-
 lo in obenem dalo po arditih zastra-
 žiti stanovanje poveljstva pod-
 admiralja ter predele mesta, kjer sta-
 nujejo Jugoslovani. Med Italijanaši
 vlada globoka potrtost. Zadrski Ju-
 goslovani se obnašajo zavežno, toda
 trezno, in pričakujejo osvoboditve

ter ujedinitelja s svojimi ostalimi
 brati.

NIZOZEMSKA NE IZROČI VI- LJEMA.

LDU Pariz, 21. Kakor doznava
 »Daily Chronicle« iz diplomatskega
 vira, bo nizozemska vlada z ozirom
 na nizozemski zakon, ki dopušča iz-
 ročitev samo rojstni državi, odklo-
 nila izročitev bivšega nemškega ce-
 sarja Viljema. V tem primeru je mo-
 goče, da se bodo zavezniški zadovo-
 lili z enostavno internacijo Viljema
 na Holandskem s pogojem, da bo
 užival samo omejeno prostost

Ne uničujte krone!

Začasna rešitev ministrskega
 sveta glede izmenjave krone in di-
 narja za novo dinarsko krono raz-
 burila politične strasti. Ljudje tuhtajo
 in tuhtajo in obnavljajo brez pomisle-
 ka sadove vsolega površnega premi-
 šljanja: s tem begalo hlastno in
 brezplodno povečalo složno razdra-
 ženost. S tem pa delajo tudi ro-
 tati sebi samim, ker na ta način najbolj
 uničujejo našega denarja in
 ubijajo naše gospodarstvo. Nitše, ki
 piše ali govori o valutnem vprašanju
 ne bi smel pozabiti in prezreti, da
 še ni nikar zamenjano, da so vsi
 dosedajni koraki samo začasnii in da
 bo končna uredba takšna kakorš-
 no bomo pripravi sami. Definitivno
 je odločeno sedaj sam eno: kdor ima
 danes dinarske novčance, bo dobil
 za nje po 4 krone za 1 dinar. To je
 vse, proti temu pa tudi nitše ničesar
 nima, saj so bili vneti zagovorniki
 kronskega stališča, ki so bili pri-
 pravljeni dinar še dražje odkupiti.

Drugi predhodni odločbe vlade
 ne vsebujejo. Zlasti na nuste popol-
 noma odprto vprašanje, ali bo lo-
 doča denarna jedinica dinar ali kro-
 na. Za sedaj sta obe vrednosti jed-
 nakopravni: pri nas je merodajna in
 odločilna edinota krona, v bivši Sr-
 biji še nanje dinar. V tem oziru ni-
 smo na slabšem, kakor smo bili do-
 sedaj, prej na boljšem, ker morajo
 odšli na našem ozemlju tudi vse dr-
 žavne oblasti obračunavati v kro-
 nah, dočim so dosedaj mnoge od
 njih obratovala v dinarjih.

O bodoči novčani edinci bo de-
 finitivno sklepal parlament, le ta
 bo imel pravico, ali bodi podlega
 naš valuti dinar ali krona, in imel bo
 zlasti tudi odločiti, kakšno zlato
 vrednost imeti nova novčanica, ker
 je sklen ministrskega sveta kakor
 znano ukinil zlato podlago za krono
 in dinar.

Naša naloga je sedaj, da storimo
 vse, da postane bodoča edinica kro-

na in sicer s predvolno zlato vred-
 nostjo (20 K jednako 6 g zlata). Ta
 zahteva mora priti v programe vseh
 strank na kronskem teritoriju, ker
 le s prevzetjem krone s tem ali
 onim imenom mogoče zaleziti še
 huše naraščanje dražnje. Poslaci za
 bodočo Narodno predstavništvo se
 morajo v tem oziru pri izvolitvi ob-
 vezno in tasno izjaviti. Ker le na tem
 jednako interesirano vse prebival-
 stvo brez razlike strank, je nujno
 potrebno, da valutno vprašanje neha
 biti predmet dnevnih strankarsko-
 političnih bojev.

Vse stranke morajo, ako jim je
 res do stvari, skupno stremeti za
 tem, da se čim bolj dvigne ugled
 nove dinarske krone. Vsi moramo
 stremeti za tem, da naraste njen
 ugled na domačem terenu in v ino-
 zemstvu. Predhodni pa le, da ima di-
 narska krona zaupanje in ugled pri
 nas samih. Zato slabo služijo intere-
 si krone tisti, ki so začeli v zadnjem
 času naravnost sistematično goniti
 proti njej. Če Slovenec in Večerni
 list dan za dnevno proglašata, da
 je krona izpuhljena in da je dinarje-
 va zmaga že zagotovljena, s tem
 natihot delata za stvar, proti kateri
 pravita da se hočeta boriti. In če dr.
 Tavčar širi malodušnost in neza-
 upanje, kopile sam grob oni kroni,
 za katero se tako bolj. V tem ima
 prav, da je bilo uradno poročanje
 o valutnih vprašanjih zelo, zelo za-
 nemarjeno in površno, kakoršne so
 žal sploh vse beogradske vesti. To
 smo tudi mi že ponovno izgovorili. Ali
 zdat imamo vendar že takšne obja-
 ve, da bi si lahko vsak naredil pra-
 vilno sodbo. Ta pa je takšna, da ni-
 mamo nikakega povoda obupavati
 in tarnati.

Priporočajte „JUGOSLAVIJO“

Tigrov konec.

Predsednik francoske republike
 g. Poincaré se seli iz elizejske re-
 zidence. Na njegovo mesto je imel
 priti nekronani kralj g. Clemenceau.
 Toda volitve, ki jih je izvršil senat
 in poslanska zbornica v luksembur-
 škij palači, se odločile drugače.

Predsednika republike voli po
 ustavi iz leta 1875 kongres (senat in
 poslanska zbornica, ki se v ta na-
 men sestane) vsakih 7 let, z ve-
 čino glasov. Predsednik republike
 ima precej pravic. On razpolaga z
 armado, imenuje vse vojaške in ci-
 vilne uradnike, sme pomiloščati ob-
 sojenca, more v sporazumu s sena-
 tom razpustiti poslansko zbornico
 in ni nikomur odgovoren. Tigrovi
 pristaši so seveda smatrali, da bi
 g. Clemenceau tako najlepše končal
 svoje delovanje.

Predno je prišlo do definitivnih
 volitev, je prijavil g. Clemenceau
 svojo kandidaturo predkongresu, ki
 se ima izraziti o kandidatih za pred-
 sedniško mesto. In ta predkongres
 je glasoval z večino 19 glasov proti
 »očki zmagovavcu« (le Père la
 Victoire) ter se izjavil za doseda-
 nega predsednika poslanske zbor-
 nice, Paula Deschanel. Po tem ne-
 uspehu je g. Clemenceau svojo kan-
 didaturo sploh umaknil.

Z ozirom na rezultate zadnjih
 francoskih volitev, kjer so tigrovi
 nasprotniki, socialisti, izenili toli-
 ko mandatov, se zdi to na prvi po-
 gled čudno. Kdor le na pazljivo sle-
 di dogodka tokom pariske konfe-
 rence, je vsaj stiti, da bi se utegnili
 marsikaj obrniti proti vsakdanjemu
 pričakovanju in po porazu g. Cle-
 menceau-a se lahko pripravimo še
 na drugačna presenečenja.

Poslednje volitve v francosko
 poslansko zbornico so se vršile v
 znamenju protiboljševizma.

Vse meščanske stranke so se
 strnile v blok proti skrajnim socia-
 listom. V Franciji so bili največji
 zagovorniki intervencije proti ru-
 škim sovjetom. Francoska je pod-
 pirala moralno in materialno Kol-
 čaka, Denikina in Judeniča. Današ
 so ti caristični generali tepeni —
 sovjeti so dobro organizirani. Ne-
 šteto kapitala je antanta porosila
 zaman, in ne najmanj Francija, ki
 jo je v intervencionistični smeri
 vodil baš g. Clemenceau. Od akcije
 proti Rusiji se je pravčasno odte-
 gnila Anglija, Italija ima lepo število
 ekstremnih socialistov v lastnem
 parlamentu, Amerika je odklonila
 ratifikacijo nasilne versajske pogod-
 be, ki je v največji meri delo g. Cle-
 menceauja; tiger je ostal sam.

Kapitalizem ne pozna ne hvalež-
 nosti, ne pardona. Čim je sprevidel,
 da zmagovalac Clemenceau ne bo

Pred rešitvijo vladne krize v Sloveniji.

Beograd, 21. (Izvirno poročilo.)
 V Beogradu se vrše te dni važna
 pogajanja, ki naj končno rešijo
 vprašanje slovenske deželne vlade.
 Pogajanja vodita za socialistične mi-
 nistre Kristan in dr. Korun. Socialisti
 zahtevajo takojšnje rešitve. Slej ko
 prej vztrajalo na tem, da dobi no-

tranje poverništvo njihov zaupnik
 Prepeluh. Ako pa bi demokraci na
 to ne pristala, zahtevalo socialisti
 popolno rekonstrukcijo vlade, pri
 čemer bi morali priti na orva mesta
 podoboma drugi politiki. Položaj je
 zelo zapleten.

Železničarska stavka v Italiji.

LDU Trst, 20. Stavki italijanskih
 poštinih uslužbencev se sedaj pri-
 družuje še stavka železničarjev. Sin-
 dikat italijanskih železničarjev v Bo-
 lonji je sklenil sinoči, da začne stavko
 Na sinočnem železničarskem zborova-
 nju v tržaški delovni zbornici se je
 enoglasno sprejel predlog, da se tudi
 železničarji v Juljski Benečiji pri-
 družijo stavki svojih italijanskih to-
 varšev.

LDU Rim, 21. (DunkU - Brez-
 žično). Glavni kolodvor v Rimu je od
 petih dalje volaško zastražen. Danes
 dopoldne so se mogli odpeljati
 vsi vlaki, izveniši one, v Viterbo. V
 službo se je javilo dovolj osebja,
 vsled česar je vlada opustila namero
 militarizirati železnice. Iz okraj-
 skih mest poročajo, da vozi večina
 vlakov, dasi z zamudami. Do po-
 dneva se ni pripetil noben dogodek.

Podpis mirovne po- godbe z Nemčijo.

LDU Beograd, 21. »Pravda« jav-
 lja, da bo njegovo Visočanstvo pre-
 stolonaslednik regent Aleksander ta
 teden podpisal versajlesko mirovno
 pogodbo.

PROMET V AVSTRILI OBNOV- LIJEN V PONDELJEK.

LDU Dunaj, 21. V četrtek se bo
 vršil obrat na dunajskih cestnih že-
 leznica v omejenem obsegu. V ne-
 deljo bo promet cestne železnice zo-
 per ustavljen. V ponedeljek se uvede
 normalni promet na vseh železnica.

PROGRAM FRANCOSEKE VLADE.

LDU Pariz, 21. Agence Havas
 poroča: Ministrski svet je pod pre-
 sedstvom Milleranda odobril smer-
 nice vladne izjave, ki to bo v zbor-
 nišču prečital Millerand, v senatu pa
 L'Honiteau. Glede zunanje politike
 izraža kabinet voljo ostati zvest po-
 litiki, ki to Francija vodi v spora-
 zumu z zavezniki. Versajleska po-
 godba se mora izvesti popolnoma. V
 tem pogledu bo zveza narodov dra-
 gočen prispevek. Glede notranje
 politike poudarja vladna izjava, da
 mora Francija nove davke prevzeti
 nase, da more plačati vojne troške.
 Končno naglašja izjava, da se vlada
 ne bo vmešavala v verske zadeve.

Ben Akiba:

Ivan Solnce.

Ali si že kedaj potoval od Fran-
 cisanskega mosta po Sentpeterski
 cesti do deželne bolnice in nazaj čez
 Tabor in Kolodvorsko ulico ali celo
 mimo kavarn Evrope po Gospos-
 vetski cesti proti Siskij? Svarim ra-
 dovnednež! V teh časih, ko so hlače
 in čevlji tako dragi, le pot po tej
 »prometni žili« pogubna. Po žilah se
 navadno kaj pretaka. Po tej pro-
 metni žili se pretaka ljubljanska ob-
 činska specijalita. Seveda ni dano
 vsakomur, da bi se zanimal za tak-
 šne prirodne pojave. Kdor ima pa
 konj-helvec, zato pa... nobenega
 drugega posla, nego pisanje zabav-
 nih povesti. Članek o avstrijski
 kroni, ki pomeni »naše Kosovo«, in
 še bolj zabavnega hudovanja na
 socialne demokrate in Poljansko
 državo, za tkšnega gospoda se-
 veda ni, da bi se zanimal za hato
 pri Sentpetru ali celo pred kolodvo-
 rom. Čemu tudi? K Stepih ni treba
 hoditi, ali k Mencingerju, k Stralzu
 pa prideš tudi brez tolikih ovinkov.
 Iz načelnih razlogov tudi ne! Sneg,
 dež in hato da bog dal, pa bi že tudi
 vzame. Sneg skopni, hato se po-
 suši in postane prah. Tega zopet na-
 moči dež ali vsaj megla ali ga pa

odnese veter. Dobrotna usoda čuva
 Emona, koje »lord mavor« je samo
 te Usode izvršili organ, brez od-
 govornosti postavljen zato, da gleda
 delovanje te usode. Ouleta nam no-
 vere! Bog je dal, bog je vzel!

Naš »lord mavor« ni bil vedno
 takšen fatalist. Bil so časi, ko je
 znal presneto živgati okrog. Po-
 znele žele je prišla doba zimskega
 spanja. Včasih se je zdramil iz nje-
 ga, da zamahne za komurkoli, ki si je
 drznil motiti to nebeško spanje. Ta-
 ko je dekretiral nekoč, da je ves
 preporadni pokret slovenske mla-
 dne bedarila. — ker le bil on v dno
 duše prepričan avstrijanec. Posled-
 njeza mu nismo zamerili, saj ni bil
 edini. Zamerili smo le, da je to svojo
 avstrijanščino nosil na prodaj in v
 njej tekmoval s svojim in našim naj-
 hušim nasprotnikom Ivanom Suster-
 šičem. Postajal je vedno servilnejši
 in je to ostal žal tudi takrat, ko se
 se duhovito že zdaval ločiti. Stranka
 demokratskega prepričanja, ju-
 goslovanski idealov in napredne misli
 je imela načelnika, ki je po vsej
 svoji prošlosti, v dno duše in do ko-
 sti antidemokrat, avstrofilni, vzgo-
 jen Samoslovenec in ki je ostal pri
 starem liberalizmu Carneria, brez
 smisla za obojiti pomen dogodkov
 zadnjih tridesetih let. Takrat, ko je

boljšemu delu inteligence iznad ob-
 čega nezadovoljstva prišlo do za-
 vesti, da smo v Avstriji protidržavni,
 da smo protimonarhični, in takrat, ko
 so naši zunanji zavezniški že močno
 zrahljali moč stare Avstrije, ko je
 šlo samo še za to, da se tudi od zno-
 raz pospeši razpad, — po smrti sta-
 reza cesarja! — le čutil emonski
 »lord mavor« še potrebo, da spon-
 ta, brez pritiska od katerekoli stra-
 ni, napiše prošliti odločitev »V žaru
 cesarske milosti« in ja vzeled nedo-
 stoinega, nemškega bizantizma.

Prišla so leta in z njimi življen-
 sko vprašanje takratne države.
 Mnogi so se morali hliniti, da rešilo
 sebe, ali snove, ali mesta ali kor-
 poracije, izročene njihovim slabi, pred
 S'arekhi-Conradovim nasiljem. Med
 njimi, ki so izkazovali svojo udanost,
 je bil on sam. To mu je pozabljeno.
 Še več, to mu šele v dobro, četudi
 je šel predaleč in nosil »srebrni ro-
 po« sveta. Toda prišla je doba, ko so
 se zbrali vsi dobri, narodni mušje
 v tihi, rovarskem, subverzivnem
 delu: ko je bilo treba biti pripravljen
 tudi na eventualne žrtve. V takrat-
 nem političnem delu je narod rabil
 mož revolucionarnega mišljenja, ki
 so znali povedati, kat hče Takrat
 ga ni bilo. Prihatali so odlični so-
 mišljeniki s severa, — njeza ni bilo

ni sprejemu. Zito je primerjal v
 svojem članku z neko veličanstva
 polno sliko Rafaelovo v Rimu, —
 kdo ga je prosil za to? Kaj mu je
 bilo treba delati propagando za
 Habsburg-Parma? Saj ni bil član
 »Kriegspressquartier« Kinoabiel-
 lung f'ru Propaganda. — Upamo!
 in malo pred polomom na Kaimakč-
 lanu je poslal skupno s Kalanom
 spontano udanostno brzolavko ce-
 sarju, v dno, ko se je od vseh č. kr.
 vladnih strani želelo zbrati čimveč
 takšnih izjav, samo da se postavilo
 narodni rovarji na laž in da se mo-
 narhija izkaže pred svetom: da je
 močna in da so jej njeni narodi
 zvesti.

S temi svojimi izjavami, ki so v
 svoji dobi in okolici zadobile pomen
 herostratskega čina, pomen izdatni-
 štva in preloma, je vzel keno blata
 na svoj ščit. S koncem volne je p-
 stal nemogoč. V političnem oziru ni
 v efektu med njim in Susteršičem
 nobene razlike več.

Ne zadostuje slika v velikih ob-
 risih. Tavčar je dobi rimega slo-
 venskega liberalizma dal svoj pečat.
 Kakor o Bleiweislovi, pisalo se ho-
 tudi o Tavčarjevi dobi. Kakor eden,
 ima tudi drugi precej potez, ki ka-
 želo, kako se vsaka večja koncep-
 cija v zadnjem trenutku izprevrže

in postane malenkostna, malome-
 ščanska. Osta Fresca se scvrkne v
 Krjavlja in mali človek iz loškega
 pozorja gleda skozi ves pozneči
 akademski firnež. Kadar bo znan-
 stvenik pisal politično in kulturno
 zgodovino zadnjih dvajsetih let, bo
 prišel do nelenih osebnih sporov do
 tekme za razna načelnika in prav-
 nosvetniška mesta in slično. — pri
 deželnem odboru, v mesni upravi,
 v raznih bankah in zavodih, itd. itd.
 Tudi ob koncu »skaritere« pogreša
 nepristranski opazovalec vsako sen-
 cado one veličine, ki sicer odklone
 narodne voditelje. Ko so osebni cilji
 doseženi, je borbeno moč izčrpana
 — celemu krogu priateljev. Tu sto-
 je spomeniki samemu sebi. Mathe-
 narod smo doslej bili in zato se tudi
 naši prvaki niso dvignili niti do po-
 vrednosti.

To je podedovani greh zadnjega
 To je naš podedovani greh zadnjega
 stoletja: Janez Solnce je domače
 krvi, toda ravno tako redke in nle-
 ke, kakor Anfaltrerni. Barbo in Co.
 V mestni upravi je doba Tavčar-
 jevega znanovanja ostala brez sle-
 du. Talente, izročene mu od pred-
 nika Hribarja, je zakopal in jih bo
 sedaj brez obresti in koristi izkopaj
 in izročil svojemu nasledniku. I lub-
 ljana je imela dvakrat srečo. Prvič,

ustvarili jamstva za izvršitev nasilnega miru, ga je mirno žrtvoval. Iščo si ljudi, ki niso preteče kazali zob ruski revoluciji. In ki bi mogli popraviti med Francijo in Rusijo most, ki ga je skoro dobrodušni podri g. Clemenceau. Ta mož graditelj naj bi bil trez in umerjen Paul Deschanel — on naj bi rešil, kar se v Rusiji za kapital rešiti da.

Se v poslednjem hipu se je skušal g. Clemenceau rešiti. V svojem glasilu "L'homme libre", kjer je ne prestanto zagovarjal oboroženo intervencijo proti Rusiji, le po Kolčakovih in Denikinovih porazih nakrat nastopil proti intervenciji, toda prepozno: skrivnostna Rusija je zrušila tudi njega, ki je mislil, da trese svet.

POLJAKI SE BOJE BOLJŠEVIŠKEGA NAPADA.

LDU Washington, 20. »Chicago« zaveznikov, da vzpostavijo z Rusijo trgovski promet, le povzročil v Varšavi veliko osuplost. Meseca februarja pričakujemo veliki napad rdeče armade na Poljsko. To so potrdili tajni poljski agenti, ki neprestano prihajajo v Varšavo iz notranjosti Rusije. Rdeča armada le v vojni proti Denikinovu uplenila mnogo zelo dobrega vojnega materiala vsake vrste, posebno angleškega izdelka, med drugim tudi letal in tankov, proti katerim ne more Poljska postaviti nič enako vrednega. Vsi načrti velikega generalnega štabnega ki je nameraval spomladi velik napad proti Petrogradu in Moskvi, so se sedaj razbili. Latiška vlada le že preklicala obljubo, da bodo latske čete sodelovale, ter tudi dovoljenje, da sme Poljska zasesti Rigo kot bazo za operacije proti Petrogradu. Poljski odposlanci v Parizu so dobili nalogo, da zahtevajo pri zavezniških vladah natančna navodila o evropski politiki proti sovjetski Rusiji, ter zahtevati od zaveznikov, da sovjetska Rusija preneha z vojevanjem.

Boljševiki napredujejo proti Polakom.

LDU Pariz, 20. Agence Havas poroča: Iz zadnjih vestí o položaju v Sibiriji izhaja, da imajo boljševiki vse ozemlje zapadno od Krasnojarska v svojih rokah. Poljske čete se umikajo proti zapadu.

POSVET ČESKIH ŠKOPOV.

LDU Praga, 19. (ČTU.) Konferenca českých moravských in šlezských škopov le dovršila svoja posvetovanja v Pragi in sklenila: Vsi češki in moravski škopje so soglasno sklenili, da se naprosi rimska stolica, naj bi dovolila dovoliti uporabo materinega jezika v liturgiji, kar največ mogoče. Nadležne te sklenila, da se skliče konferenca strokovnjakov, katerim naj se poveri redakcija liturzičnih knjižic. Sklenila le tudi, da se naj na znamenitih krajiščih Češkoslovaške opravljajo služba božja in staroslovaškem jeziku in da se praški nadškof imenuje za poglavarja katoliške Cerkve za vso češkoslovaško republiko in da se mu podeli za to posebne pravice.

Zahtevajte "Jugoslavijo" v vseh gostilnah, kavarnah in brionicah!!

ko jo je porušil in razmatal potreba, drugič, ko je našla v Ivanu Hribarju župana, ki se je brigal za mesto, le dvignil iz ruševin in napravil iz njega takratnemu času primerno prestolico. Odleje čaka mesto kakor zakleta kraljčina sredi trnja na svojega princa, ki jo odreši, Ivan Tavčar ni ta princ. V desetih letih svojega županovanja ni rešil ene komunalne naloge. Med vojne je bil samo opozovalec, pred njo ne mnogo več. Po vojni je v vseh odredkih. Prenehal je z vsemi sodobnimi komunalnimi posli, ukinit brigo za prehrano, odpravil brigo za premož, stanovanja in vse drugo na druge rame, ko je videl, da vseh teh vprašanj ne sme več reševati v starih izvoženih in zavoženih trih. Ne briga se več ne za mostove, ne za elektrarno in plinarjo, ne za kaj drugega, in ž njim se ne briga nikdo drug. Sedaj bi bila doba za velike načrte nove velike Ljubljane: bila bi doba brige za nove zgradbe; vodovod, za regulacijo beke, za tisoč drugih vprašanj, ki zahtevajo vsako zase celoga moža. Ljubljani se pozna na vsak korak, da je odreenela sredi razvoja kakor začarana. Toda nič se ne gane. Niti najpomembnejše brige za suhe ceste ni, ali brezposelnost. Čemu? Anrès nous la deluge! Ko se je pred meseci govorilo, da pride kraljevič Aleksan-

DR. KOROŠEC PRI DAVIDOVICU.

LDU Beograd, 20. Dr. Korošec, predsednik Jugoslovanskega kluba, le bil večeraj srejet po predsedniku vlade Davidoviću.

SEJA JDS.

LDU Beograd, 20. Sreči le izvrševalni odbor Demokratske zaednice razpravljali o programu edinstvene demokratske stranke.

Republikanska stranka.

LDU Beograd, 21. Mlajši klub republikancev, ki izdaja v Beogradu svoj list "Republika", se je spojil z republikanci ki se pod vodstvom Prodanovića. Delovali bodo sedaj kakor ena stranka imeli eno glavno glasilo in se zaeno udeleževali vo litev.

Vesnič rešila radikalca.

LDU Sarajevo, 21. Te dni se je mudil v Sarajevu naš poslanik v Parizu in član mirovne delegacije g. Vesnić. Konferiral le z voditelji radikalne stranke v Bosni in Hercegovini.

Agrarni minister v Bosni.

LDU Beograd, 20. Minister za agrarno reformo dr. Krizman odne tute le dni v Sarajevu, kjer bo nadzoroval delo tamošnjih odsekov.

Organizacija naše duhovščine v neodrešeni domovini.

Trst, 20. Društvo »Zbor svečnikov sv. Pavla«, edina organizacija duhovnikov za vso zasedeno

ozemlje, le imelo 8. prosinca v Sežani občni zbor. Novoizvoleno stvaršinstvo (odbor) sestoji iz 3 dekanov, 1 župnika, 1 vikarja in 1 kapelana. V odboru le zastopana Istra, Kras, Vipavsko, Ooriške gore. Na tem zborovanju so duhovniki sklenili, da se začne izdajati strokovni mesečnik v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Za naše šole v zasedenih krajih.

18. t. m. le imelo tržaško politično društvo »Edinost« izredni občni zbor, na katerem se le razpravljalo o šolskih razmerah v Trstu in Istri. Zbora so se udeležili zastopniki vseh po Italijanih zasedenih krajev. In so glede našega šolstva v zasedenem ozemlju sklenili več resolucij, ki le protestirajo proti postopanju zasedbenih oblastev v stvari jugoslovanskega šolstva in proti izpreminjanju jugoslovanskih šol v italijanske. 2. zahtevalo, da se naše šole vzpostavijo v onem obsegu kakor so bile pred zasedbo in da se ukrene vse potrebno za povratek jugoslovanskih učiteljev iz ubežništva in iz internacije. Učiteljem le treba za lamčiti osebno svobodo in telesno varnost.

Udeležniki občnega zbora so b koncu pozvali jugoslovansko prebivalstvo, naj ne klone duhom, temveč naj pozumno vztraja v hodu za naše pravice do zmage, ki le pravičnisti stvarni prelatisteli zagotovljena.

Razna poročila.

Prvi sprejeli novega francoskega predsednika.

LDU Pariz, 20. Deschanel le da nes sprejel Lloyd George, lorda Durbija in italijanskega ministrskega predsednika Nitti.

Ruska carska krona naklen.

LDU Dunaj, 21. Iz Varšave se javlja: Rusko carsko krono so našli v Krakovu. In sicer v stanovanju nekega dr. Schwarza. Krono so tja zanesli boljševiki.

Švica vstopi v zvezo narodov.

LDU Pariz, 20. Bivši švicarski zvezni predsednik August Andor le

Mirovna konferenca.

Mirovna konferenca se odgodi v sredo.

LDU, Pariz, 20. Jan. Clemenceaujev naslednik v mirovni konferenci se ni določil. Domneva se, da se bo mirovna konferenca v sredo odgodila. Lloyd George odputuje v četrtek v London. Lord kancelar Birkenhead odputuje danes. Iz tega sklepajo, da so posvetovanja o izročitvi krivcev končana.

Francoski delegati na mirovni konferenci odstopijo.

LDU, Pariz, 20. Jan. Kakor poroča "Temps", se člani francoske delegacije pri mirovni konferenci sklenili, da odstopijo. Odstop bodo uradno objavili.

dospel v Pariz, da se pogaja z zavezniki glede vstopa Švice v zvezo narodov

Kuga v Argentini.

LDU Berlin, 19. »Berliner Tageblatt« poroča iz Bazla, da le v raznih pokrajinah Argentini le izbruhnila kuga.

Madžarsko - romunska sporna vprašanja.

LDU Budimpešta, 20. Jan. Ogrska mirovna delegacija le v Neulitu predložila noto o različnih vprašanjih, ki so sporna med Ogrskem in Romunije radi Erdeliske.

Madžarska mirovna delegacija odputovala domov.

LDU, Nauen, 20. Jan. Oros Apponyi le z večjim delom madžarske mirovne delegacije odputoval v Budimpešto, kjer bo ostal deset dni v ponedeljek zvečer iz Pariza dni.

V par dneh izidejo v »Narodni knjižnici« Zvezne Tiskarne v Ljubljani F. Dostojevskega

»BELE NOČI« in »MLADI JUNAK« v prevodu dr. VI. Borštnika.

Okusno opremljeno knjigo priložimo že sedaj.

Gospodarstvo.

NAŠE STEKLARSTVO.

Steklarska industrija le pri nas slabo razvita, vsled česar smo Jugosloveni skoraj popolnoma navezani na dovoz steklenih predmetov iz inozemstva. Da nam le steklarska obrt potrebna, smo posebno trdo občutili leta 1918, po političnem prevratu. Tedaj se nismo imeli z inozemstvom vpostavljenih zvez, vsled česar smo morali trpeti na vseh steklarskih predmetih veliko pomanjkanje. Tudi dapes se ni v tem oziru popolnega reda. Na mnogih mestih vidimo po trgovinah in izložbah razbite šipe, ki jih ni mogoče nadomestiti z novimi, samo vsled tega, ker se ne izdelujejo pri nas doma. Uvoz teh predmetov le otežkočen vsled steklarske industrije, ki se ni povsod vzpostavljena v predvojnem obsegu, vsled pomanjkanja prevoznih sredstev in vsled neugodnega stanja valute.

Vsoga tega bi bilo rešeno, če bi imeli krepko razvito domačo steklarsko industrijo, ki bi lahko tekmovala s tujezemskimi proizvodi. Da se temu odpmore, se le začel konzorcij domačega kapitala v Srbiji baviti z načrtom, ne bi li kazalo v okolici Zaječara zgraditi veliko tvornico za steklo. Okolica Zaječara bi bila za to panogo industrije posebno pripravna, ker se tam nahajajo zadostne množine potrebnega kvarca in premoga, ki sta za razvoj steklarske industrije zelo potrebna.

V Srbiji že obstoji tvornica za steklo v Cupriji. Strokovnjaki računajo, da bi si z ustanovitvijo tvornice za steklo v Zaječaru naša država znatno opomogla, ker bi lahko popolnoma krila domače potrebe.

BORZNA POROČILA.

Curih, 21. Deviza na Dunaj 1.80. Berlin 8.00. Praga 7.40. avstrijska krona 2.00. Dunaj, 21. Deviza na Zagreb 2.50 — 2.65. Praga 3.52 — 3.77. dinarski kronski bankovci 2.25 do 2.40.

+ Papirnati droblj zagrebške občine. Zagrebška mestna občina se le obrnila na finančno ministrstvo s

prošnjo, da dovoli še nadalje cirkulacijo papirnatega droblja v mestu Zagrebu.

+ Obnovljenje pivovarne. V Blagaju pri Mostaru namerava neka tvrdka obnoviti bivšo tamkajšnje pivovarno.

+ Nova kemična tvornica. V Sošanju namerava Ljubljanska kreditna banka kupiti od firme Agraria in Nickerl Y Comp. tvorniške objekte in inventar ter ustanoviti delniško družbo pod firmo »kemična tovarna v Sošanju«.

+ Nove železniške delavnice. Naša vlada le nabavila v Avstriji sedem kompletnih železniških delavnic, katere bodo v najkrajšem času urejene na ozemlju naše države. V teh delavnicah se bo lahko zaposlilo ogromno število kovinarjev.

+ Srbska banka v Zagrebu le povišala svojo delniško glavnico za 200 %.

+ Datmatinska pokrajinska vlada le prepovedala izkoriščanje sladkorne pese za produkcijo alkohola.

+ Promet s tujimi valutami in devizami. Z ozirom na kupovanje tujih valut in deviz se bavi finančno ministrstvo z načrtom, kako bi se dalo omejiti promet s tujimi denarnimi vrednostnicami.

+ Trgovsko in industrijno vojninstvo se le zopet zelo razpaslo sedaj po vojni, ko nima vojna špijonazna več smisla. Zlasti se to godi v Nemčiji v korist antantnih trgovcev in industrijalcev. Pred kratkim se listi prinesli vest, da le v badenskih tvornicah anilina in sode zmanjkalo važnih dokumentov o nekem tajnem kemičnem postopku in da so te dokumente uslužbenec prodal v neprijateljsko inozemstvo. Ravno tako poročajo listi, da le bil pred nekaj dnevi odkrit težek slučaj trgovske izdaje. V neki berlinski tvornici le zmanjkalo važnih risarj in drugih dokumentov. Vsled hitrega postopanja kriminalne policije se le posrečilo preprečiti to trgovsko izdajo. Prišli so osumljene uslužbenice, ki se svoj čin takoj priznali in vrnili ukradeni material.

Pokrajinske vesti.

V Šmarjeti v Rožu se le dne 18. tm. ustanovila po intervenciji Gospodarske pisarne v Borovljah za Šmarjeto in okolico (Kočuho. Zavozze itd.) »Lesninarska zadruga« v Šmarjeti v Rožu, v obliki omejenega jamstva. V nje vodstvo t. j. načelstvu, nadzorstvu in razsodništvu so sledeči člani: Jožef Korenjak in Adrej Ogris iz Šmarjete, Ignacij Korenjak, Matevž Vračnikar, Valentin Božić (Woschitz), Valentin Ogris, Ivan Ovolinec, Jakob Ogris vsi iz Kočuhe, Anton Korenjak, Nikolaj Korenjak iz Zavoz. Vodstvo le zadruge, kakor dosedanji zadrugniki so moške našega mišljenja, vsled česar le treba, da se vsi nakupovalci lesene robe odslej dalje obračajo edinole na navedeno zadrugo, tedaj ne na posamezne sodarje in druge lesinarje.

Polhov gradec. Med prebivalstvom polhovgrške občine le nastalo veliko razburjenje, ker le poznana roka zanetila tekmo 14 dni po novem letu kar tri velike požare, ki so prizadeti posestnikom povzročili znatne škode. Značilno le tudi, da le požar izbruhnil vedno v vseh slučajih ob isti uri zvečer. Dne 4. januarja ob 18. le najprvikrat pokorel kozolec posestniku Tomažu Sušniku iz Setnika. Pogorelo mu le vse seno, gospodarsko orodje in cenilo škodo na 34.900 K. Dne 13. tm. zopet ob isti uri le izbruhnil ogenj v shrambi za stello pri posestniku Janezu Pustavru v Butalnovi št. 21. Požar se le zelo razširil in mu le upelnil hlev, seno, stello in gospodarsko orodje. Škoda znaša 70.500 K. Takoj čez dva dni, dne 15. t. m. ob 19. uri pa le posestniku Antonu Trobecu iz Setnika požar uničil hlev in gospodarsko poslonje na njegovem pol ure oddaljenem posestvu v Črnem vrhu. Na prvotnem domu t. med gašenjem požarja ostala v hiši samo njegova 52-letna žena, Jera Trobec. Okrog 20. ure se le pa priklatil v temno hišo enki vojak, kateri le prestrašeno ženo zelo prijazno pozdravil ter li dejal: »Prižgite luč!« Ko le žena prižgala luč, li le smehljaje dostavil: »Imate požar, kaj ne! To le hudič!« Vojak le bil lepega, a krvoločnega obraza, oborožen s karabinko. Nameril le puško proti njej in zavpil: »Dal 80.000 kron, če ne bo pa smrt!« Jera Trobec se ga le

ustrasila, peltala ga le v drugo podstrešno sobo ter mu odprla skrinjo, iz katere le ropar vzel 12.600 kron. Nato le neznano kam izginil.

Iz Mokronoga. V nedežo dne 13. januarja le sklicala SLS v Mokronog shod »Kmečke zveze«, ki le pa za nje potekel precej klavno. Za predsednika shoda le bil izvoljen neki železniški delavec, ki le bil prele socialni demokrat. Kot govornik le nastopil znani župnik Balč iz St. Janža na Doleniskem. S svojim govorom ni napravil baš mnogo utisa; tudi so ga zborovalci večkrat z medklici prekinili, kar gospoda župniku ni bilo nič po volji. Kot proti govornik le prišel do besede župan iz St. Janža Ivan Majcen. Njegova izvajanja se ljudje sprejeli z odobravanjem. Župnik Balč mu le hotel odgovoriti, hude pa ga niso hoteli poslušati, ampak so odšli in rekli, Balca smo itak že slišali, kaj pametnega nam ne bo povedal več.

Mislina. Železničar nam piše: Na svojem službenem potu skozi Mislino sem si hotel pri nekem tamkajšnjem trgovcu kupiti žganja, da bi ga nesel domu. Kako pa sem ostrmel, ko mi le trgovec za pol l navadnega, slabega ruma zaračunal — 20 K. Na tako ceno nisem naltel še nikler drugje, zato le tasno, da se hoče dotičnik obogatiti na račun revnih odjemalcev.

Šmarca pri Kamniku. Kako slepomišljilo SLSarj kaže tale zgodbička: Naš veljak B. pobira neke podpise za občinske volitve. Pa pride v neko hišo k 60 letnemu starčku. »No, očka, kaj ne, da se boste podpisali?« — »Kaj pa le? Ore za volitve?« — »O ne, to so samo podpisji za boga ali proti nlemu. Mi smo za boga, nasprotna stranka (= Samostolna, kmečka) pa le proti bogu.« — »Tako, tako: potem pa le moram podpisati. Ob robu groba venjar ne morem biti proti bogu.« In s tresočo roko le podpisal — klerikalno liste ali nekaj podobnega.

»Gizdalinski predmeti« strašijo po izložbah neke trgovine v Celju. O toj — ti pa znajo. No, sicer pa imajo morda prav, ker mora biti danes res že gizdalni, kadar si odtrga od ust toliko, da si lahko kupi to ali ono »gizdalniščino«.

Dnevne vesti.

— Nemška stranka v Sloveniji. Kakor posnemamo po listu »Cillier Zeitung«, se namerava osnovati v Sloveniji nemška stranka, ki bi se imenovala »Wirtschaftspartei«. Ime je sicer nedolžno, dvomimo pa, da bodo tudi njeni člani tako skromni. »Cillier Zeitung« bo izhajala odslej 2 krat na teden in hoče postati menda glasilo te stranke. Zdi se da hoče celjski Nemci napraviti Celje za središče pravovernih Nemcev v Sloveniji.

— Dr. Šusteršič v Trstu. Neki Tržičan, ki je dosel včeraj v Ljubljano, se je zgledil v našem uredništvu ter pripovedoval, da so v Trstu splošno razširjene vesti, da je prišel tja pred kratkim dr. Šusteršič. Kaj dela in kaj hoče, se ne ve. V slovenski družbi se seveda ni pokazal Tržičani so mnenja, da je njegova navzočnost hrčkone v zvezi z znanimi vestmi o medsebojnih stikih dr. Šusteršiča z Nikito.

— Razveljavljanje premoženjskih zapletitev. Ljubljansko deželno sodišče v kratkem dvigne na predlog državnega pravdnika svoječasno od grškega nadsodišča odrejeno zaplenitev premoženja bivših obsojenec, trgovcev A. Razbergerja in A. Petriča iz Ljubljane.

— Pasivna rezistencija v trboveljskem revirju se še nadaljuje. Opaža se najhujši v Trbovljah, dočim je obrat v Hranjniku boljji. V Zagorju pa skoro normalen. Strojne rudarske organizacije so izdale oklice v katerih obsojajo pasivno rezistenco in pozivljajo delavce, naj se poprimo normalnega dela. V Trbovlje je dospela četja vojaštva, da vzdržuje red. Dosele vojaštvo še ni imelo povoda intervencirati.

— O prometu na naših železnihnicah. Naročnik z dežele nam piše: Razmere v železniškem prometu se postale naravnost neznosne. Veliko ljudi pride ure daleč do postaje, tam pa čisto zvedo, da so prišli zastoj. Ker vlaki zaradi premože ne vozijo! Ali bi se ne dalo temu odpravi na način, ki bi vsaj nekoliko pomiril že tak dovolj razdražene živce? Če železniška uprava ni v stanu uveljaviti rednega dnevnega prometa, ker ji primanjkuje premoga, bi predlagal sledeče: Vlaki naj vozijo na vseh progah redno štiri dni v tednu in sicer: v ponedeljek, torek, četrtek in soboto, ker je ob teh dneh navadno največ potnikov. Tako bode nenapovedano ukinitve prometa lahko popolnoma izginilo. Če se tak novi red naznanijo pravčasno v vseh časopisih, mislim, da bode večina ljudi z njim zadovoljna. Seveda nekaterim nezadovoljnim tudi tak red ne bi bil dovolj, ker jih sploh ne more ničesar zadovoljiti, naj se ukrene tako ali drugače. Mole mnenje je, da bi bil tak omejen a reden promet boljji kot pa nenadno ustavljanje vsega osebnega prometa kar za več dni.

— Vnočevalnica in mesariji. Na zadnjem sestanku mesarjev so udrinili tudi po »vnočevalnicah« in predlagali, da se mora takoj odpraviti. Zakaj? Ker ljubljansko občinstvo pri »vnočevalnicah« dobi ceneje meso, in to ni všeč mesarjem. Radi bi bili brez konkurence, da bi si še večje dobičke dočim. Me gospodinjice pa vemo, ceniti to napravo, saj se moramo težko boriti, da izhajamo z zaslužkom naših mož! Prejčarje smo, da »vnočevalnica« ne bo ozirala na to kričanje, ampak da bo prej ko mogoče vsaj še eno prodajalno za meso odprla, da se ne bo treba nastavljati in čakati po celo večnost.

— Velik moderen hotel zgradi v Zagrebu kapitalistična skupina v okoliščini tujkega prometnega društva. Hotel bo imel 200 sob in bo najrazkošnejše opremljen; imel bo lasten varieté, veliko koncertno dvorano, kopališče, intimno gledališče in druge take naprave. Kapital je že zagotovljen. Hotel bo zgrajen tekom enega leta in bo stal v Mihanovičevi ulici.

— Ukradeni predmeti. Pri deželni sodišču v Ljubljani se nahajajo kot corpora delicti vsakovrstni predmeti, kakor: fotografije in električne potrebščine, daljnogledi, različna srebrnina, usnje, gamaše, čevlji, civilne in vojaške hlače, več vrst tobaka, cigarete in smodki, električni likalniki, različni stroji in orodje, čopiči, 1 lovska puška in vojaške čestniške dekoracije. Ti predmeti izhajajo najhuj od tatvin, izvršenih lanske poletje v Ranzingerjevem skladišču v Ljubljani. Neznani lastniki se pozivljajo, da si ogledajo te predmete pri deželni sodišču v sobi št. 95 dne 26. in 27. jan. med 15. in 17. uro.

— Riza beg je obrnil hrbet nevladnemu ljubljanskemu občinstvu ter se preselil v Zagreb, kjer upa, da

bo našel med bolj romantično razpoloženo zagrebško bračo več umevanja. Zagrebški listi so polni slave in hvale glasovitega svetovnega umetnika — seveda dosedaj še ni bilo nobene predstave. Zagrebčanom želimo dober tek in mnogo zabave!

Ljubljana.

— »Razkoračenje«. Slovenski upodabljajoči umetniki so se v »Narodu« in v »Slovenca« — po besedah dr. Tavčarja v »Slov. Narod« — po neuporabno »razkoračili«. ekrim ni bila poverjena izdelava risbe za drobiž ljubljanske občine. Po naši misli se slovenski grafični umetniki prav lahko potolažijo, kajti popolnoma umljivo je, da se ne bi smel na drobižu nihče od njih s tako lastnoročno močjo podpisati kakor je to storil v zadnjih dneh svojega življenja ljubljansko solnce dr. Ivan Tavčar.

— Idrjske čipke. V izloženem oknu »Urade za pospeševanje obrti na Dunajski cesti št. 22 so razstavljene čipkarski izdelki učenk čipkarskih šol v Zürichu, v Železnikih, v Horjulu in na Trati pri Gornji vasi. Ceneno občinstvo se opozarja na solidno delo, ki je iz pristnega lanega sukanca. Čipke se bodo prodajale od 9. do 12. ure dopoldne. Izkupiček je namenjen za podporo učenk in nabavo sukanca, ki se bode brezplačno razdelil med učence čipkarskih šol.

— Silka stanovanjske bede. Jubilejni most. Raz zvonika prestolne cerkve odmevale udari 4. ure. Jutranje življenje se počenja buditi iz-za obkora jubilejnega mosta se prične mlado dekle, zmazano, vse prepadeno. Mimo pride javni organ. Vpraša to po imenu in ona mu plačljivo odgovori: »Marika C. iz Na-brežine, brez strehe in brez postla.« Varnostni organ lo odvede na stražnico zaradi vlačuganja. Na policiji pa so lo izpustili, ker je dokazala, da ni mogla dobiti nikjer prenočišča.

— Gramofon se mu je dopadel. Ljubljansko deželno sodišče je obsojilo mladega Ivana P. na sedem dni teče, ker je iz veselja do glasbe odnesel iz neke vile na Bledu gramofon in več plošč z orkestrimi in italijanskimi naneti. Predsednik kazenskega senata Vederniak mu je dal poduk: »Tuje reči pusti na miru! Zapomni si to!

— Noče imeti respektu pred oblastjo. Gorenjski kmet na Milnem Simen K in njegova hči Marija sta bila včeraj pred ljubljanskim sodiščem obsojena: prvi na tri dni, druga na 24 ur strogega zapora. Simen je zaroban nad orožnikom: »Ah, nimate družera dela kot take mlatenosti?« — Hči Marija pa: »Kaj boste take neumnosti naznanili, takrat pa ste bili dobri, ko smo šli na voljo.«

— Zaradi ukradenega konja. 50 kron. Ljubljansko deželno sodišče je obsojilo kmetico Marjo Vonta iz Loke pri Blagovici na 50 kron denarne kazni, ker je kupila ukradenega, 1400 K vrednega konja od potepuha Antona Mezka za 600 K.

Maribor.

Kolkov ml. V Mariboru že črigo primanjkuje kolkov, zato deli davčni urad »spovedne listke«, to je male pobotnice, ki jih lepimo na pisna in pogodbena. Ker niso pobotnice oklejene, jih nekateri pridre tudi z iglo in zgodovinar, ki bo brskal pri sodiščih in notarjih, bo imel veselje opazovati znameniti napredek XX. stoletja. — Tudi pri menicah nimajo tiskanega datuma, temveč kar s svinčnikom dan napišejo. Tega nereda seveda ni kriv Maribor, temveč finančna oblast v Ljubljani in Beogradu, ki ne skrbi za koleke in urezan pečatnik. Razni revizorji in komisarji iščejo po trafikah in davkarjih muhe in komarje, svojih slonov na ne vidijo in ti so vražje veliki in draži za državo in občinstvo, ker je potvori odprta široka pot.

K stanovanjski misli. Glede stanovanj že danes Maribor ni mnogo na boljšem ko Ljubljana. Državni stanovanjski urad kaže v svojih ukrepih mnogo preveč obzornosti. Res, ne zdi se na mumentno, postopati z reševanjem proti raznim nemškimi »purcarjem«, ki se širijo v svojih velikih udobnih stanovanjih, medtem ko naše slovenske družine zmrzujejo v vagonih in čakajo rešitve od — stanovanjskega urada! Pred kratkim so vojaške patrole popisale vsa stanovanja v mestu. Namen je bil, dati popisne seznamke stanovanjskemu uradu v primerno uporabo na razpolaganje. Ti zapiski pa so se — izgubili in patrole romajo zdaj v drugič po istem opravku...

Sokol v Mariboru je imel v preteklem letu 525 članov in članic, ter 900 naročaja. — Predavanj in nagovorov je bilo 15, ter 9 izletov. Knjižnica šteje 356 različnih knjig in zvezkov strokovne in izobraževalne vsebine. — V društvu se telovadi v 17 oddelkih. — Vadijski zbor šteje 16 članov in sicer 6 vadijele, 6 pripravnikov in 4 pomočnike. — V celem letu se je telovadilo v 535 urah s skupnim obiskom 18.098 ali povprečno 338 telovadečih na uro. Društveno premoženje se je v minulem letu zvišalo za 13.418 K 88 vin. — Novi odbor se je sestavil sledeče: starosta dr. Vladimir Serbec, podstarosta Ivan Tomažič, odborniki Fran Illich; odborniki in odbornice: Frano Majer, Frano Pišek, Viktor Perne, Perdo Babič (nordjar), Jože Hren, Josip Hvalenc, Bernard Nacilč, načelnica ženskega oddelka Franja Holčeva, ter članici Zvonka Krainčeva in Stana Nahrčeva.

Umrl je v tujakšnji bolnici 19. t. m. bivši advokat, predsednik reškega Narodnega veča dr. Andrej Bakarsić.

Celje.

Planinski ples, ki ga je priredila zadnja sobota Savinjska podružnica Slov. plan. društva, je izhorno uspel. V plesni dvorani, ki je bila okusno opremljena, so prevladovala naše narodne noše. Manjkalo pa ni tudi drugih slovanskih noš. Pri plesu ja svirala godba iz Maribora. Figurirane plesne je vodil član Savinjske podružnice g. dr. Klor. Prireditelj ki je bila res krasna, ostane udeležencem gotovo v lemem spominu.

Krakovna skupina Celje Društva zasebnega uradništva za Slovenijo sklicuje svoj redni občni zbor na nedeljo dne 23. januarja dopoldne ob 10. uri. Zborovanje se vrši v hotelu pri »Kroni«.

Zveza trgovskih nastavitelcev krakovna skupina Celje, ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 25. t. m. ob 14 (2.) uri popoldne v prostorih hotela »Krone« v Celju.

Gledališče.

REPERTOAR LJUBLJANSKEGA GLEDALIŠČA.

Opera:

22. jan.: Sanje (balet) abon. E (četrtek);
23. jan.: Rusalka, abon. C/2 (petek);
24. jan.: Mignon, abon. B (sobota);
25. jan.: Rigoletto, izven abon. (nedelja);
26. jan.: zaprto (ponedeljek);
27. jan.: Mignon, abon. A (torek);
28. jan.: Boheme, abon. E (sreda).

Drama:

22. jan.: Hlanc, uradniška predstava, izven abon. (četrtek);
23. jan.: zaprto (petek);
24. jan.: Nočni čuvaj, abon. D (sobota);
25. jan.: popoldne Pepelka, izven abon. (nedelja);
26. jan.: zvečer: Nočni čuvaj, izven abon. (nedelja);
27. jan.: Korenček; Ženitev, abon. D (ponedeljek);
28. jan.: Brezno, abon. C (sreda).

Q. Anton Danilo je gostoval te dni na zagrebškem kazališču v »Revizorju« kot jubilejni predstavil v proslavo 35 letnice Milaja Markovića. Gosp. Danilu le bli poklonjen velik in lep lovorič v enec z narodnimi travki. Ocene o njegovem nastopu so v vseh listih laskave. Z lednaki uspehom je gostovala na isti večer tudi ga. Pavlovič iz Beograda.

Društvena in uradna obvestila.

Pevski zbor »Glasbene Matice« priredi v soboto dne 7. svečana svoj običajni zelo priljubljeni plesni enček v Narodnem domu. Pristne slovenske narodne noše dobrodošle!

Oddelek za narodno brambo deželne vlade za Slovenijo in komisija za teriatve proti bivšemu eraru se je preselila dne 19. t. m. iz prostorov vladne palače v dekliški licej na Bleiweisovi cesti.

Urad oblastne zaštite dece in mladine za Slovenijo v Ljubljani se je preselil iz svojih dosedanjih prostorov v deželni dvorcu v poslopje deželne vlade na Bleiweisovi cesti št. 10. II. nads., sobi št. 18 in 19. Zaradi preselitve ne sprejema strank do 42. tm. — Oblastna zaštita dece in mladine za Slovenijo v Ljubljani.

Zveza oblačilne stroke za Slovenijo v Ljubljani priredi v soboto 24. tm. veliko plesno zabavo v gorenjih prostorih Narodnega doma. Vstopnice se dolo Selenburgova ul. št. 6. II. nads. ter na dan prireditve pri blagajni.

Dijaštvo.

Tov. Mozof! Po naročilu, danem na sestanku 21. tm. v »Akad. menzi«, sklicujemo sestanke vseh filozofov na petek, 23. t. m. ob 11 uri v zbornici dežel. dvorca. Zadeva važna — pridite vsi! Čok, Žigon, Frijar. Zloraba dijaških gledaliških vstopnic. Pri večini gledaliških predstav, osobito pri premilerah, se že na dan prodorale pol ure po otvoritvi blagajne ne dobi niti enega rarnetnega stolišča več. Če na pridek na večer v gledališče, dobiš od raznih elementov vstopnic kolikor hočeš, seveda ne za 2. temveč za 6-8 kron! Opozorili bi zato gledališko vodstvo, da ne bi dajalo posameznikom pri blagajni kar do 15 vstopnic za parterno stolišče, ker je tudi obilo dijakov, ki nimajo tako polnih žepov, da bi dajali za parno kopej na stolišču 6-8 K.

IZGONANI VERIZNIKI IN TIHOTAPCI.

Centrala urada zoper veriznike, navilalce cen in tihotapce je iz Ljubljane izgnala sledeče veriznike in tihotapce, kateri nimajo domovinske pravice tukaj in niso naši državljani ter nimajo po zakonih dopustnega posla:

Odpravilo se je proti jugu:

1. Josipa Guanina, mesarja iz Tržiča (Montalcone) s sougovor Eno, katere sta verizila in tihotapla v Ljubljani in proti zasedenemu ozemlju.

2. Marcello Pollicardi, znano verizniko, ki je prihajala od 1915 leta vedno tedensko po 1 do 2 krat v Ljubljano v »trgovinske svrhe« imela je v Ljubljani stalno plačano sobo.

3. Marila Ziberna iz Tomaja je tudi prihajala redno z manufakturnim blagom in se vračala v zasedeno ozemlje s klobasami in tobakom.

4. Nek Zivce iz Trsta je »trgovati« proti Trstu z našim denarjem. Nerad je šel proti Trstu, kamor se je odpravil uradnim putem, ker trdi, da ni nezgovorni znanec, da ga išče tudi tržaško deželno sodišče radi hudo delstva tatvine.

5. Pred par dnevi je prišla znana tihotanka Slavec Alojzija iz Sežane v Ljubljano. Ob prihodu jo je sprejel detektiv na kolodvoru in jo spremljal s prvimi vlakom nazaj do Verda, kjer si je morala nabaviti vozni listek v Sežano.

6. Edvard Bosnar iz Stare vasi okr. Brežice je hotel tihotapiti tobak proti demarkacijski črti. Vstavil ga je nek redar in odvzelo se mu je 97 zavojčkov tobaka. Da ulde kazni je hotel podkupiti redarja, a to ga je le stalo, da se ga je prilavilo nele finančni oblasti, marveč tudi državnemu pravdnikstvu.

KJE LEZI DENAR IZ AMERIKE?

Pred nekaj dnevi so nekateri slovenski listi objavili pritožbe, da se pošiljave denarnih nakazil ameriških Slovencev vrše z velikimi zamudami in zelo nerodno, ter da robešno mnogo nakazil od nikoder ni. V tej stvari nas naproša dr. Ivan Cerne, ki je v stalni zvezi z raznimi bankami v Ameriki, da naj objavi mo sledeče pojasnilo: Po razpadu stare monarhije in končani svetovni vojni proti koncu leta 1918, so ameriški Slovenci pričeli pošiljati denar preko raznih držav v Jugoslavijo. Tudi so pričele takrat prihajati razne denarne pošiljave, ki se se nabrale v Ameriki za časa vojnih let. Precej tega denarja je bilo napoteneza vsled starih bančnih zvez preko Nemčije, nekaj malega preko Švice, Francije in Anglije. Naši ljudje zunaj so pač mislili, da so pri nas v srednji Evropi urejene razmere in da bode tudi pošta že redno poslovala, kakor je to pač zunaj vedno. O vsem tem se danes ne more biti govora. Direktnega prometa denarnega nimamo niti z bližnjimi centralnimi državami, niti z antantnimi, tako, da se vsa nakazila vrše le potom bank, med katerimi je za ameriška nakazila najvažnejša Prva hrvatska štedionica v Zagrebu. Potom te banke pošilja največ nakazil v Jugoslavijo tud Frank Sakser v Newyoriku. Sredi leta 1918, ko so pričele prihajati pošiljave ameriške, je ta zagrebška banka prešla iz Nemčije veliko množino nakazil, tako, da jih takrat ni mogla podelati, posebno, ker jih je bilo vsled malih nakazilnih zneskov mnogo tisoč še iz leta 1915 in kasneje. Nakazila so prihajala dan za dnem in delo je vsled omejenega števila osebja zastajalo bolj in bolj, dokler ni potem bančni štrajf delo popolnoma za dva meseca ustavil. Za tem štrajkom je prišel tiskarski in pomanikale tiskovin, nato markiranje denar-

ja itd., skoro nepregledna veriga ovir. Sedaj pa se pridno podelujejo nakazila, ter se izvrševajo onih za Slovenijo izroča Ljubljanski kreditni banki, da jih ona razpošilja. Morebiti bi bilo umešno objaviti v listih v oglasnem delu številke nakazil, ki so že tu, a še niso mogla priti na vrsto, da bodo oni, ki jih nakazilne številke niso že pri bankah, nakazila v Ameriki urgirali, ter se na ta način dožene kje je denar ostal. S tem bi se vsem, ki težko čakajo na te novce, naitreje pomagalo.

LJUBLJANSKI ŽUPAN IN URADNIŠTVO.

Uradnik nam piše: Te dni se je zgodil slučaj, ki ni več slučaj in o katerem le treba javno govoriti. Akcijski odbor narodno-stanovskih organizacij al je izbral iz svoje srede dva zastopnika v komisijo za določevanje cen živilskim potrebščinam. Ljubljanski župan le enega izmed teh zastopnikov narodno-stanovskih organizacij, ki štejejo okrog 40.000 konsumentov, odklonil: — odklonil ga je iz razloga, češ uradnik si v uradu ostani — za javna prašanja pa se ne brigaj! Nas tukaj prav nič ne briga kaj imata v. Hitar in dr. Tavčar osebno med seboj, nas zanima stališče, ki ga je v navednem slučaju zavzel dr. Tavčar kot ljubljanski župan. Slovensko uradništvo al naložiločene prepoveduje ošabni ton, v katerem govori z akcijskim odborom naših stanovskih organizacij Slovensko uradništvo, ki je bilo dostol nadludenšji sluga dr. Tavčarjeve stranke, ne more in ne sme molče preiti dejstva, da mu ljubljanski župan odreka pravico udeleževati se javnih aktov, v katerih gre za njegove eksistenčne pogoje. Dr. Tavčar v teoriji humanstovski demokrat, v praksi pa natveč reakcionaren vreden dr. Šusteršiča, ki je rekel, da uradnik same gre, le v tem slučaju ni pokazal svoje pravo miselnosti o uradniku — in nam le s tem zažolvoljivo polasni kakšno stališče ima slovensko uradništvo zavzeti pri bodočih volitvah. Zaveden uradnik z dr. Tavčarjem ne more iti

NSS.

Politična tola NSS, se vrši vsaš petek od pol 8 ure zv. napred v spodnjih prostorih Nar. doma. Predavale naši natholši duševni delavci o vseh rekočih dnevnih še holi pa o principelnih in programatičnih vprašanjih. Vate v govorništvu! Po predavanju diskusija in debata. Vse člane in somišlenike nujno vabimo, da se teh večerov zanesljivo in čim številneje udeležujejo, ker so velikega vzgojnega in poučnega pomena za vsakega posameznika.

Drobiž.

* Novi Jeruzalem. Kakor pišeja angleški listi, se je zopet izprožila misel, da se Jeruzalem na novo sezdja. Glavni inženier mestne občine v Aleksandriji je izdelal v to svrhu načrt, katerega sta odobrila general Allenby in jeruzalemski mestni svet. Po tem načrtu na bi šla glavna ulica v Jeruzalemu od Jafskih vrat do samostana Loxoba in široka naj bi bila 40 m. Med drugimi projektiranimi ulicami naj bi bila ena še 30 m široka, vse ostale pa po 8 m. V bližini sirske sirtušnice je projektiran mestni park, v nekem drugem delu mesta pa otroško igrališče.

* Proti mlkostnemu postopanju sodišč. Na skupščini policistov Velikega Berlina je bila sprejeta resolucija, v kateri se protestira proti pretrzanemu milostnemu postopanju sodišč. Resolucija izjavlja, da je to postopanje eden vzrokov strašnega pomnoževanja zločinov, kar se opaža zlasti v Berlinu, kjer se je število zločinov od 1. 1914 potrojilo.

* Spomenik našiltoleja Franka Drakea stoji v Otenburgu. Drakeova zaslug je, da se je leta 1586. razširil po Evropi krompir, katerega je on prinesel iz Amerike. Kip je tamkaj nastil postaviti veliki vojvoda Priderik.

— Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani. Maršini trg 8, Wolfova ulica št. 1 ima dobro uspevačo podružnico v Murski Soboti, ki postaja za gospodarski razvoj celega Prekmurja velike važnosti. Opozorjamo na oglase v »Jugoslaviji«.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

VLAD. LEVSTIK: Nadaljevanje. Višnjeva repatica.

Takoj nato se je bilo zgodilo. Jol, kaj poreče gospod profesor, ki ga ni doma in še ne ve ničesar! V teh okoliščinah je bilo grofu nerodno siliti v stanovanje. Vprašal je, ali je gospodična zares čisto mrtva in ne leži morebiti le v omedlevici? Marička je izjavila, da ne vidi in se tudi ne gane; Martin da je pač sočilen po zdravniku, ki mora skoro priti, ali kaj ko je vse zaman!

To so bile hude novice in so razburile grofa tem bolj, ker je bil prepričan, da je zakrivil nesrečo Egon in nihče drugi. Krenil je k Smučiklasovim, češ, k Dori se podleže ni vrnil s tako slabo vestjo — ne glede na to, da niti njega ni vleklo nazaj med ljudi, od katerih se je bil — razen z Doro — takorekoč že poslovil za zmerom. Ali na Cesarskem trgu mu zmerom ni bila milejša; zvonil je zaman — očiten znak, da Smučiklasovi iz kakršnegakoli vzroka nocoj niso želeli videti tuja v svoji sredi. Ko je odstopil na sredo ulice in radovedno premeril okna z očmi, se mu je zazdelo, da sliši iz hiše histerično Ninkino vpitje; bila je potemtakem doma in grof ni mogel več upati; da bi našel v rodbini tako kruto ukaničeno »dobrotnika in prijatelja« nepristranska ušesa za svoje sedanje skrbi.

»Pa tudi če ne bi bilo ničesar!« je dejal brezupno, vračaje se praznih rok. »Nesreča se je zgodila, in lopov bi bil neumen, ako bi se obtožil sam.«

In kaj mu je bilo naposled do klavne malomestne drame? Sai ni bil

postavljen za to, da bi varoval Pohlinovo rodbinsko čast; minute so bile predragocene zanj, v tem zadnjem, odločilnem trenutku!

Ali do jutra je bilo še dolgo; vedel je, da ne zatisne oči, ako krene domov. Že so strmele vse misli njegovih možganov k obračunu, ki se je bližal z dnevom vred, in sleherni živec mu je trepetal. Po stari navadi, da se oklepje naša pozornost tik pred usodnim dogodkom najbolj postranski in mihi reči, se je tudi on zaman upiral bolni radovednosti, ki ga je bila gnala v Orenisko ulico in pod Smučiklasova okna. Orenko sočutje z Vido, edino njegovo nedolžno znanico v tej smešni drobeni Sodomi, pomilovanje do njene matere in celo do prisiljenega humanista, obenem s strastno, ne čisto jasno željo, pridobiti nov tehten razlog v opravičbo svoje mrznice do vsega, kar je nosilo Smučiklasovo ime — vse to ga je napotilo, da je zavil še enkrat k Pohlinovi hiši.

Dospel je kmalu za Družnikom Rovanom in našel takisto samo zaklenjena vrata. Okleval je, da vstopi v hišo pred kavarno v sosednji ulici, kjer sta bila večkrat sedela s Križajem. Bila je polna gostov, vzle pozni uri, na cesto je udarjal vznemirjen hrup in zapovrstjo par vzklikov ki so zvalili grofa, da le naglo vstopi ter sedi v kot. Ni se bil zmotil, vsi ti ljudje so govorili o nesreči; že prvih par besedi, ki jih je prestregel, mu je pokazalo, da vedo skoraj vse, gotovo pa več od njega.

Navzočih je bilo dosti znancev, vmes nekaj gospodov z razbite veselice; njih razgovor se je priključil takoj ob grofovem vstopu. Dospel je

spoznal po splošnem stikanju glav, da je moral slediti prizoru med Doro in Nino pomemben epilog; takoj ga je pozdravil z vidno zadržano, in hudobno zmagovalni pogledi dveh, treh mladinskih vojvodov ga pač ne bi bili mogli razveseliti, če bi bil mislil nase. Toda on je bil le nestrpen, ker ni našel takoj pripravnega človeka, da bi ga izprašal. Par žrtev ga je odpravilo, češ, da ne vedo ničesar ter sami požvedujejo, kaj in kako. In vendar so frčali po vsej kavarni odlomki zgodbe, tako nezasišane, da ni verjel svojim lastnim ušesom, dokler ni prisedel k njemu profesor Pihan. Pohlinova variš, ki je potrdil vso povest in mu jo razložil v celoti.

Egon je bil menda že dolgo čakal nocošnje prilike, zakaj drugače je bilo težko dobiti Vido izpod očetovega nadzorstva. Odvedel je sirota neč, po nenavadnih ovinkih, in jo zavlekel nazaj v stransko ulico, kjer je imel naletu prilično sobo za za igranje in pilanštva. Izprva mu je sledila, nič hudega ne sluteč, pozneje pa jo je spravil s svojim čudnim govorjenjem v čedalje večjo osuplost; našle so se priče, ki so poridile, da se je v isto ulico že hranila iti. Ali Egon je bil pripravljen na vse. Ulica je bila temna, ljudje so le redko hodili tam skozi. Ko je privedel dekle do svojega brloga, jo je popadel in nagnil v vežo; kriknila je ter se branila, kar je bilo takisto dokazano. Zapeljeval se ni dal onlašiti: pripril je hišna vrata za seboj, da bi in tem bolje nemoteno zvelkel v sobi, na njenih lastnih zmedenih izpovedbah si je že tam, na hodniku dovolil razne podlosti, s katerimi je hotel stresti njen deviški odpor. Toda Vida je bila tako prestrašena in v svoji neizkušeni tako divja, da je vsa ponorela; kričala je, klicala na pomoč ter obde- lovala Egona z oiroškimi peščicami, ki so pustile na njegovem malopridobličju zelo temeljite sledove. Prebivalci hiše so se vznemirili; pobalin je izgubil pogum in zbežal sam prvi; nesreča je hotela, da sta tekla oha v eno smer. Takrat pa je nadahleval profesor, se je zgodilo tisto nepotrebno in bedasto naključje, ki ga ne manjka v nobeni človeški istoriji. Sosed, star zlatožilnik, putikar in krehač, nekakšen penzionist, ki v svoji mladosti gotovo ni bil nič boljši od Smučiklasovega pohalstva in ga je vendar sovražil radi nočne- ga razražanja na smrt ter že dolgo prežal nanj, le bil slišal hrup in planil, da bi tu zasačil. Ali je imel Vido res za vlačuga ali se je zlohonež vedoma zlagal, kdo ve; udri jo je za njo in za njim po ulici, kar so mu dale trile kosti, vpliv na vse grlo, naj ju drže, ker sta doprinesla nesramnosti za hišnimi vrati! Kdor pozna plemenitost človeške nature, si lahko misli, da je bilo lovec takoli leglon; zastopniki vseh slojev in stanov so si nabrusili pete, da bi maščevali oskrneno morabnost našega mesta, manikalo ni niti delavca, niti gospode, svobodnomislec je sopihal bok ob boku z ogorčenim kapucnom. Po kratkem begu sta bila zločinca ohkolena, tenena, zlasana in predana očesu postave, ki je proglašila nad njima odpravo osebnih svobode ter ju odgnalo sredi odobravanja stoglave množice na bližnji komisariat. Kaj je pretrpela Vida

v svojem srcu na tej sramotni poti, pač ni težko uganiti! Gospod policijski komisar je seveda takoj spoznal Egona, toda kot človek druge politične struje — ena izmed Smučiklasovih »šahovskih potez« je bila spravila njegovega brata pred leti ob kruh in poštenje — je hotel izlizati velik trenotek do dna. Vzel je obadva »na protokola«; Egon je nekaj mežgal, in Vida se je opravičila brez težave, saj ji je moral vsak verjeti. Nato je spodil njega domov, žnjo na je bil zelo obziren; tolažil jo je, da bo »baraba« zaprt, in to poslal nazadnje, ko so razgnali množico pred vrati, na svoje lastne stroške v izvoščke domov. Vsi ti podatki so bili »absolutno zanesljivi«; Bilhan jih je imel od znanca, ki je oskrboval pri »Ljudstvu« policijski referat. (Dalje prih.)

Prepričajte se, če imate v knjižnici

IVAN ALBRECHTOVE

„SLUTNJE“.

O knjigi piše pesnik DEBELJAK v »Ljubljanskem Zvonu« 1919

Albrechtova lirika se izliva večidel v prostih verzih, še bolj svobodnih mlno Glaserjevih, obenem pa tudi bolj turobnih; »nočni tečaj« njegove psihe je bolj razvit nego solnčni pól.

Cena »Slutnja« je broš. 5 K, vez. 8 K, če se denar pošlje naprej, pošlino prosto, po povzetju 1 K 90 vin. več.

Naročila sprejema

»ZVEZNA TISKARNA« v Ljubljani.

Prodaja se:

2 grafični v Sloveniji ter eno hišo s vrtom, blevom za gostilno pripravas, pri Celju prodam. Naslov: P. Santelj, Mešni trg 18. Poizve se od 18.—14. ure.

Prodajam nov original »Otmari« motor na vozu, 5 k. njskih sil. Cena po dogovoru. Lipe Lačen, Prénik, Strpanova, pošta Smihel pri Pilberku, Koroška. 102

Kupi se:

Bodeča žica in gladka, železna stebričke za ograjo se kupi. Naslov v upravnistvo. 97

Službe:

Išče se knjigovodja, zmožen ameriškega knjigovodstva in bilance. Plača po dogovoru. Nastop takoj. Ponudbe na družbo »Impex« Ljubljana.

Zanesljivega mlinarja išče Kollinska tovarna v Ljubljani. 109

Sprejmeta se takoj dva pridna, zanesljiva in trezna hlapca k boljšim konjem, proti dobri hrani, sakri ter visoki plači. Ponudbe na Emonska cesta 8/1 plaarna. Ravno tam se sprejmeta tudi trgovski eluga. 108

Prodajatelj večja mešana stroka želi takoj ali pozneje vstopiti v službo v neki trgovini. Gre tudi kot samostojna pomoč. Naslov pove upravnistvo »Jugoslavija« v Ptuju. 104

Koncipijenta popolnoma izveščanega pod upodnimi pogoji sprejme takoj dr. Florian Kukovec, odvetnik v Slov. Bištrici. 90

Išče se za trgovino s šecerijskim in kolonijalnim blagom, češ, pridatki itd. zanesljiv in že iz mirnih časov popolnoma izveščan

poslovodja

(z večletno prakso) s la referencami. Ponudbe pod šteč. 63 na upravo lista

Karbidne svetilke

v najrazličnejših izdeljavah in velikostih se dobe po zmernih cenah pri tvrdki

„Svetla“, Ljubljana

Mestni trg šteč. 25.

Pisalni stroj z vidno pisavo

malo rabljen, dobro ohranjen

kupimo.

Pismene ponudbe na upravnistvo »Jugoslavija« pod »Stroj«. 102

K. Linhart, urar Marije Terezije c. 7.

Velika zaloga zlatih, srebrnih in niklanih ur, kakor Omega, Schaffhausen, stenske ure z nihalom po najnižji ceni. Popravila se sprejemajo vsaki čas in se solidno izvrše. 990

Stare kovine

baKer, medenino, kositer

kupuje po najvišjih cenah trgovina z železom

Breznik & Fritsch,

Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 1.

Črnilo :: rdečilo

barva za štamplike (modra in rdeča)

„SNAŽI“

najboljše sredstvo za čiščenje kovin po tovarniških cenah.

Kemični proizvod

O. Čertalič, Ljubljana

Opekarška cesta šteč. 34.

la BOSANSKE SLIVE

v zabojih po 15 kg.

Kava

Cokolada

Kakao

Kavin pridatek

Konjak

Rum

Likerie

Sampanjec

Namizna vina

M delni

Rozine

Džave

Paradižnike

razpožila po celem kraljestvu od 5 kg naprej pošiljne prosto

JOS. FABIANI

Ljubljana, Prešernova ul. 54

Strojniki

v vsakem oziru zanesljiv, trezen

in pošten, za nočno delo

se takoj sprejme.

Plača po dogovoru. Potni stroški se povrnejo. Pismene ponudbe s prepisi izprijeval sprejema

Jovo Gigovič,

Nova Gradiška, Slavonija.

Sladna kava

znamka

„Vardar“

v zavitkih po 1/2 in 1/4 kg.

Tovarna

JOVO GIGOVIČ, Nova Gradiška.

Zaloga za Slovenijo:

Podružnica JOVO GIGOVIČ, Maribor.

80 Glavni trg šteč. 21.

Odvetnik

dr. Ivan Mazek

je otvoril dne 16. oktobra 1919 svojo pisarno

v Litiji.

Dobrodela efektna loterija

družstva »DOBRODELNOST« v Ljubljani

v korist sirot, slepcev, invalidov in hiralcev.

1817 dobitkov v skup. vrednosti

80.000 kron.

Glavni dobiček v vrednosti

20.000 kron.

Srečka 2 kroni.

Srečke se naročajo v loterijski pisarni v Ljubljani, Poljanski vstop šteč. 10.

Zrebanje bo 3. febr. 1920 ob 6. zvečer.

Bukovino in gabrovino

kupujemo v vsaki množini. Debla morajo imeti v premeru

najmanj 25 cm, dolga poljubno, vendar ne krajša od 1'20 m.

Ponudbe z naznačeno ceno za 1 kubični meter (franko vagon

8 oddajna postaja) prosimo na naslov:

Tovarna kopit b. Winkle, Sevnica.

Radium

vsebujoča vinovica (francosko žganje) je

„Elevator“

edino pravo in patentirano ter najizdatnejše sredstvo proti

trganju, revmatizmu in živčnim boleznim splošno znana.

Dobiva se v vseh trgovinah, drogerijah in lekarnah.

Na debelo pa v glavni zalogi za celo Slovenijo:

F. ŠIBENIK,

Ljubljana, Gosposka ulica 16

Vsemogočnemu je bilo ljubo poklicati predse našega nadvse ljube- ga, zlatega soproga, očeta, starega očeta in tasta, gospoda

ANTONA SKERL,

bivšega cestnega mojstra in posestnika iz Gorice

po kratki in mučni bolezni dne 20. t. m. ob pol 5. uri popoldne.

Pogreb predragega blagopokojnika bo v petek dne 23. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Sp. Šiška, Zibertova ulica šteč. 227 na pokopališče v St. Vidu nad Ljubljano.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1920.

Karolina Skerl roj. Mauer, soproga.

Angela por. Nebesač-ova, Antonija, Karla, Zoran, Helena, Ana, Stanko, otroci.

Vladimir Nebesač, zet.

Mařenka, vnukinja.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani

Mariljin trg 8 Wolfova ulica 1 — Podružnica v Murski Soboti

obrestuje hranilne vloge in vloge na tekoči račun

Ustanovljena septembra 1919.

Prometa v prvih treh mesecih nad

10.000.000 kron.

4%

čistih brez odbitka rentnega davka.

Neposredno pod državnim nadzorstvom.